

Alle ellende in één voorstelling

Jeugdtheater

'Spoonface' van Bontehond, te zien 9 en 10/4 Amsterdam, 18/4 Rotterdam. Tournee t/m 30/5. www.bontehond.nl

In het dagboek van Spoonface, een Joods meisje van bijna negen jaar, staat geschreven: „Ik ben héééél erg ziek. Daarom lig ik in bed en ga ik niet naar school.” Bij de dagen in de week staat als een van de activiteiten 'chemo' gepland. Je zou verwachten dat de ziekte kanker in een kinderleven meer dan genoeg stof biedt. Maar in de voorstelling 'Spoonface' van Bontehond is dat maar een van de vele problemen.

Aan het begin van de voorstelling zit het meisje samen met een jongen achter de piano te giebelen. Op de voorgrond staan haar ouders, die overduidelijk in de rouw zijn. Spoonface blikt na de dood terug op haar leven, in een huiskamer waarin het meubilair is ingepakt in witte lakens. Zo kunnen de acteurs letterlijk een tip van de sluier oplichten als ze scènes spelen uit het verleden.

Eva Zwart speelt Spoonface met een uitgestreken gezicht en vertelt droogkomisch over haar veelbewogen leven. Pas halverwege de voorstelling begint ze over het ziekenhuis, waar de dokter sprak over doodgaan en ingewikkelde behandelingen met apparaten met röntgenstralen.

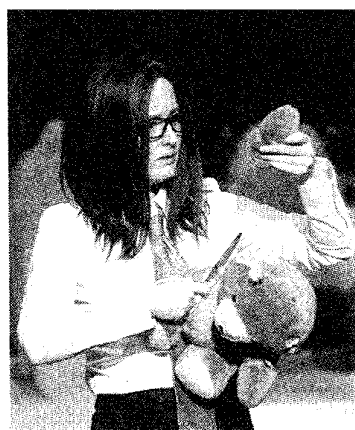
Regisseur Noël Fischer liet de gelijknamige monoloog van de Engelse auteur Lee Hall, die oorspronkelijk voor volwassenen is geschreven, vertalen door de jonge toneelschrijver Jibbe Williams. Het is een lichtvoetige tekst over loodzware problemen, verwoord door een eigenwijs meisje. Daarin schuilt voor volwassenen de charme van de tekst: het grappige

taalgebruik en de kinderlijke logica in contrast met de schaduwzijde van het leven.

Het effect op een kinderpúblic is anders. Al zijn ook zij vaak door de wol geverfd en bekend met problemen als echtscheiding, ziekte en doodgaan. Waarom zou je alle ellende van de wereld in één jeugdtheatervoorstelling stoppen?

De kinderen in de zaal moeten vaak lachen om Spoonface en de vize verhalen over haar enge ziekte of de grappen over haar ouders die aan de drank raken. Humor is haar overlevingsmechanisme. Maar net als het lachen je in het laatste stadium van haar ziekte toch écht vergaat, volgt er ook nog een verhaal dat zij hoorde van de Joodse dokter. Het gruwelijke relaas over kinderen in concentratiekampen is volkomen misplaatst. Het meisje voor mij kruipt dan snel bij haar moeder op schoot en ook haar ouders kijken elkaar verward aan. Bontehond ver kent vaak op een verfrissende manier de grenzen van het jeugdtheater maar 'Spoonface' is een brug te ver.

Anita Twaalfhoven

Eva Zwart speelt Spoonface.

